

Lá Thư Mục Vụ

*Cám ơn đời mỗi sớm mai thức dậy
Ta có thêm ngày nữa để yêu thương.*

Hai câu thơ trên đây tôi tình cờ đọc được trên tấm ‘thư pháp’ (bây giờ đang là ‘mode’ thông dụng) dùng trang hoàng trong nhà ở Việt Nam. Tôi thích chúng đến độ học thuộc lòng nên khi bắt đầu suy nghĩ về đề tài cho lá thư này chúng liền nảy ra trong đầu tôi không thiếu một chữ.

Không biết tác giả của hai câu thơ trên theo đạo nào, nhưng ý tưởng mà tác giả ký thác vào chúng, là ý tưởng rất Kitô giáo. Mỗi ngày thức giấc chúng ta cũng cần dùng tâm tình này mà tạ ơn Chúa đã ban cho chúng ta có thêm một ngày nữa để yêu thương.

Tuần trước tôi bay qua Christchurch, New Zealand, để dâng lễ và dự tiệc cưới của đứa cháu. Những dấu vết của trận động đất 7.1 độ Richter vẫn còn rõ nét khắp thành phố vì mới chỉ xảy ra 2 tuần trước đó. Và tôi vẫn được ‘hưởng’ chút dư chấn của nó 2 ngày sau khi tôi đến, khi đang ngồi nói chuyện ở bàn ăn, ly tách trên bàn rung lên, và tôi cảm thấy tay mình di chuyển. Trong vòng 15 phút mà ba trận động đất liên tục chỉ 4.1 độ Richter.

Tôi được nghe kể lại là trước khi trận động đất xảy ra, có tiếng gầm của đất chuyển động rất lớn, rồi sau đó nhà cửa đảo qua đảo lại như chiếc thuyền chòng chành trên biển bão. Tuy chỉ có 50 giây thôi nhưng thật khủng khiếp. Tận thế chắc cũng kinh khủng đến thế là cùng. Lúc ấy là khoảng hơn 4 giờ sáng. Cũng may trung tâm của chấn động cách thành phố 30km, chứ nếu nằm ngay thành phố thì không biết còn khủng khiếp tới đâu.

Độ chấn động của trận động đất ở Christchurch tương đương với độ chấn động tại Tứ Xuyên bên Trung Quốc hai năm trước, và bên Haiti năm ngoái, nhưng không có thiệt hại nhân mạng nào. Trong khi đó tại Tứ Xuyên và Haiti cả mấy ngàn người thiệt mạng. Người ta nói rằng vì nhờ tiêu chuẩn xây dựng ở New Zealand rất khắt khe nên thiệt hại rất ít, trong khi đó bên Trung Quốc và Haiti, vì xây cất cầu thả và vì các công trình bị rút ruột nên mới chết nhiều người như vậy. Tuyệt nhiên tôi không nghe ai nói đến chuyện cám ơn Chúa đã cho sống sót sau trận động đất khủng khiếp. Tôi chắc chắn rằng khi động đất xảy ra có nhiều người cầu xin Chúa trong cơn hốt hoảng. Nhưng sau khi tai qua nạn khỏi, hầu như họ quên hết, chỉ nghĩ đến việc nhờ vào sự cẩn thận của chính mình mà họ thoát chết.

Thái độ này giống hệt thái độ của 9 người Do Thái trong số 10 người được chữa khỏi bệnh phong cùi trong câu chuyện Phúc Âm tuần này. Sau khi khỏi bệnh họ mừng quá lo chạy về nhà báo tin cho gia đình mà quên hẳn việc trở lại cám ơn Chúa. Trừ người Samaria ngoại đạo.

Thái độ này là thái độ thường thấy nơi chúng ta. Khi yên vui hạnh phúc, chúng ta thường quên mất Chúa, dù đôi khi chúng ta cũng môi miệng cám ơn cho có lệ. Đến khi bệnh hoạn hay khốn khó xảy ra chúng ta lại quỳ gối cầu xin, bởi vì lúc ấy chúng ta mới nhận ra sự nghèo nàn, yếu đuối và mỏng dòn của phận người.

Nhà anh chị tôi và hai cháu đã ra ở riêng, mỗi nhà có một tượng Thánh Tâm Chúa. Ba tượng này không hề suy xuyển trong cơn động đất dù chung quanh pho tượng các bình hoa và đèn nến rớt hết xuống đất và gãy vỡ tan hoang. Đặc biệt pho tượng của nhà vợ chồng cháu lớn nhất được đặt trên cái đế hình chữ A cao khoảng hai tấc rưỡi và đáy khoảng 3 tấc. Pho tượng đứng chông chênh trên đầu cái đế chữ A này, vậy mà khi nhà chao qua chao lại, mọi thứ rớt loảng xoảng pho tượng không hề suy xuyển. Không tin cũng phải nhận rằng đây là một ‘sự lạ’. Cả ba pho tượng đứng đấy như một chứng tích rằng có Chúa che chở cho gia đình thoát khỏi trận động đất kinh hoàng.

Các thánh, bên cạnh việc nhận thức về tội nguyên tổ, các ngài cũng luôn ý thức về ơn nguyên sủng. Các ngài sống như là ơn phúc và lòng từ ái của Chúa luôn ở với mình mọi ngày trong đời sống.

Chúng ta cũng cần có ý thức này của các thánh. Vì mỗi ngày sống là một ơn huệ. Nếu không có Chúa chở che gìn chúng ta không sống được đến ngày hôm nay. Và nếu không có Chúa ban ơn, cuộc đời chúng ta cũng không được như hiện tại. Do đó tâm tình tạ ơn lúc nào cũng nên ở trong lòng chúng ta. Hơn nữa chúng ta cần cầu xin Chúa ban thêm cho chúng ta tâm tình tạ ơn mỗi phút giây trong đời, vì ‘lời tạ ơn chẳng thêm gì cho Chúa nhưng đem lại lợi ích thiêng liêng cho chính chúng ta’. (*Kinh Tiền Tụng*)

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh